

foregaaende Paragraphs Bestemmelser, skal han paa Grund af disse dog ikke lide nogen Afkortning i sine Embedsindtægter. Paa den anden Side kan den Forhøielse i Lønning, der bewirkes ved denne Lov samtidig med, at den træder i Kraft, ei for nogen Lærer overstige 50 Procent af de Embedsindtægter, som han nu oppebærer.

§ 3.

Naar det maatte ansees nødvendigt, for at skaffe Seminarierne Lærere med tilstrækkelig Sagskundskab i visse særegne Fag eller for fremdeles at bevare Lærere, som i længere Tjenestetid have vist fortrinlig Nidkærhed og Duellighed, kan der tillægges en af Lærerne ved ethvert Seminarium Prædicat af Overlærer og samme Gage, som ved Lov af 28de Marts 1855 er bestemt for Overlærere ved de lærde Skoler.

§ 4.

Forsaauidt Seminariernes Udvidelse til tre Klasser eller en strengere Gjennemførelse af den tredeelte Underviisning maatte gjøre det nødvendigt, kan det for ethvert af dem nu fastsatte Lærerantal forøges med een Lærer.

§ 5.

For at sætte trængende og værdige unge Mennesker, der kunne forventes at ville blive dygtige Lærere, i Stand til at opholde sig eet Aar længere ved Seminarierne i Jylland og Fyen, naar disses Underviisningskursus bliver treaarigt, forøges den Understøttelse, der nu i det Hele ydes trængende Seminarieelever, til 5000 Rdlr. aarlig. Denne Understøttelse fordeles af Ministeriet for Kirke- og Underviisvæsenet mellem alle Seminarierne med særdeles Hensyn til Elevernes Antal. De, der uden at være examinerede, i 5 Aar have tjent ved en Bidsomgangs- eller Winterkole, skulle ellers iøvrigt lige Omstændigheder have fortrinlig Afgang til Understøttelse.

Motiverne til foranstaaende Lovforslag ere saalydende:

Til § 1.

Det er blevet anseet for aldeles nødvendigt,

at forbedre Seminarielærernes Aaar, saavel for at bevare som for at vinde dygtige Kræfter for Dannelsen af tilkommende Lærere ved Borgers- og Almueskolerne, og har man troet ikke at kunne gjøre mindre, end at sætte Seminarielærerne i det Hele paa samme Fod, som Lærerne ved de lærde Skoler. Vel kunde det maaffee indvendes, at de sidstnævnte Skoler ere beregnede paa en langt videre gaaende Dannelse end Seminarierne, og at det derfor er rigtigt, at sammes Lærere blive stillede noget bedre; men det maa dog anerkjendes, at for paa en frugtbringende Maade at kunne meddele en selv ikke vidtgaaende Underviisning i et Fag, er det en nødvendig Betingelse, at vedkommende Lærer er fuldstændig inde i samme, og at Intet er fordærveligere for tilkommende Lærere end at undervises af Mænd, der kun vide halv Beskeed. Naar nu hertil kommer de særegne Vanskeligheder, som ere forbundne med Seminarielærerens Opgave, at bibringe de unge Mennesker, der end ikke altid ved deres Optagelse paa Seminarierne skrive feilsnit Dansk, den fornødne Dannelse i en forholdsmæssig kort Tid, og en saadan er ikke alene 2, men ogsaa 3 Aar, saa vil det forhaabentlig indrømmes, at man ved de foreslaaede Gagebestemmelser ikke er gaaet videre end høist fornødent. Til Gageforbedringer vil for Tiden medgaae c. 3000 Rdlr.

Til § 2.

Ligesom det er en Selvfølge, at Ingen bør lide Skaar i de ham alt tillagte Embedsindtægter, saaledes skjønnes det ei heller at være ubilligt, at Gagetillæggene begrænses paa den foreslaaede Maade, da det ikke er afgjort, at de Mænd, som nu sidde i Embederne, vilde være blevne ansatte i dem, dersom der havde været tillagt dem højere Gage, da de vare vacante.

Til § 3.

De fleste Seminarielærere ere enten theologiske Candidater, der tilbringe nogle Aar i denne Stilling, eller Seminarister, for hvem Adjunctgagen vil være tilstrækkelig. Det kan imidlertid være af Vigtighed at bevare for Seminarierne enkelte fortrinlige Lærere, der kun af oeconomiske Hensyn nødes til at forlade